

Protokol o hodnocení kvalifikační práce

Název diplomové práce: **ELIZA**

Práci předložil student: **BcA. Matěj VLČEK**

Studijní obor a specializace: **AU - specializace Multimedia / MgA.**

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil: **MgA. Marie Lukáčová**

1. Cíl práce

Zde posuzovatel uvede, zda byl splněn deklarovaný cíl práce a to: a) formálně (bylo vytvořeno to, co bylo slíbeno), b) fakticky (kvalita výstupu odpovídá obvyklým požadavkům kladeným na posuzovaný typ kvalifikační práce). Své závěry posuzovatel rozvede a zdůvodní níže.

Deklarovaný cíl práce byl formálně splněn a kvalita výstupu odpovídá požadavkům.

2. Stručný komentář hodnotitele

V stručném komentáři hodnotitel posoudí a vyzdvihne přínos práce pro daný obor, silné a slabé stránky práce. Vyjádří se k tématu práce, jeho aktuálnosti, přiléhavosti k osobnosti diplomanta, rozvinutí a vytěžení jeho potenciálu. Rozebere a posoudí technické a technologické zpracování, popřípadě další kvality, které se vztahují k formě díla. Nabídne jejich zasazení do širšího kontextu oboru a v tomto rámci posoudí míru úspěšnosti autora. Stručný komentář hodnotitele slouží k ujasnění důvodů, které hodnotitele vedou ke stanovení výsledné známky.

Martin Vlček ve své synopsi k magisterské práci hovoří o extrahování vědomí a o možnosti, rozdělit jej vedví. Dílo *Eliza* tak představuje bytost, jenž je rozštěpena. Video nám nabízí pohled na dvě verze jedné postavy. První žije v jakémsi temném vzduchoprázdnu a ta druhá snad v současném (reálném) světě. Obě postavy jsou propojeny zvukem/tancem a dalo by se říct, že snad jedna neví o druhé. Vzájemně je ale cosi propojuje a ony se toho děsí.

Video, které nenabízí klasický narativ, ale spíš vizuální doprovod úvah Martina Vlčka hodnotím jako technicky velice zdařilé. Sympatický střih i délka záběrů působí v 6minutovém díle celistvě a koherentně. Práce se zvukem pak podtrhuje sled obrazů a umě propojuje obě tváře postavy. Z formálního hlediska se ale zamýšlím nad jednoduchostí vybraného provedení, jenž autor zmiňuje ve svém komentáři. Minimalistické rozhodnutí omezit své vyprávění na jednu postavu a s tím kombinovaný střídavý výběr lokací představuje problém, který pak na své autorstvo klade vysoké nároky.

Filmovou střídmost by totiž měl v takovém případě podpořit detailní a propracovaný výběr kostýmů i scén. Dívka „za zrcadlem“ svým černobílým oděvem utváří strohý a snad i nelidský svět. Kdežto její opak (nebo druhá část) existuje ve světě, kde se dýchá. Žije v bytě nesoucí atributy mainstreamového života a nosí klasické oblečení. Což je samo fajn. V kontextu snímku, bych ale pro lepší vedení diváckého prožitku, doporučila zaměřit se právě na tuto výzvu. Vést publikum skrze jasnou symboliku látek či barev anebo právě scénu bytu, která v protikladu se zelenou, živou přírodou a černým chladným světem, pokulhává. Myslím, že by této části slušelo víc se zradikalizovat (ušpinit se anebo víc vyňuňat), aby byla nerovnováha zřetelnější. Totéž bych doporučila i postavě, která svět s kyslíkem obývá. Právě tato složka v sobě totiž skrývá potenciál dalšího (obrazového) vyprávění příběhu a jeho možné nadstavby, protože námět extrahování osobnosti a otázky s tím spojené vnímám jako téma, které se už dlouhodobě opakuje v mainstreamové kultuře a je nadužíváno produkcí kvality TVs.

Krom toho, že Martin Vlček svým postavám dovoluje setkání skrze současné umění, (které v jeho videu vytváří jakýsi portál anebo vhlédové okno) pro mě snímek bohužel nepřináší myšlenku, která by očekávanou nadstavbu přinášela. Přemýšlím, jestli by se třeba toto černobílé vědomí, skryté v temné díře informací, nemohlo radovat ze svojí volnosti, nebo objevovat, co přináší tělo bez tělesnosti? Zatvrzelá představa, že rozštěpení přináší pro tu odštěpenou (virtuální) část bolest, temnotu nebo samotu je v kontextu vývoje umělé inteligence tradiční. Stejně jako představa totožného těla, které takové vědomí pak musí nosit.

Když už je lidská mysl ve stroji, je možné že začne komunikovat. Proto se mi moc líbí představa, kterou M. Vlček ve svém díle představuje, a to že tato entita mění svou řeč v hudbu.

3. Vyjádření o plagiátorství

Hodnotitel zde uvede informaci, zda je z jeho pohledu předkládané dílo plagiátem. Za plagiátorství je obecně považováno nepřipustné, nedovolené napodobení jiného uměleckého díla, nebo designu, bez udání vzoru, nebo autora, s cílem zmocnit se cizí práce a vydávat ji za vlastní. Pokud hodnotitel soudí, že je dílo plagiátem, své hodnocení zdůvodní.

Z mého pohledu nejde o plagiátorství, ale o autorské umělecké dílo.

4. Navrhovaná známka a případný komentář

Navrhovaná známka má podobu: výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl. V případě, že hodnotitel váhá mezi dvěma stupni hodnocení, může uvést oba a doplnit návrh vysvětlujícím komentářem, popřípadě stanovením podmínek (zodpovězení otázky, doplnění skicovného materiálu, atd.).

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím za B (velmi dobře).

Jako zamyšlení k diskusi by mě zajímala možnost rozvinout tento umělecký záměr do většího celku. Bylo by to možné? Jaký další vývoj/obraz by postavu/y čekalo?

Datum: 28.8.2023

Podpis: MgA. Marie Lukáčová

